

Hørup og Madsen-Mygdal bemærke:

Da Eftergivelsen af de ovennævnte 35,000 Kr. er en ny Udgift, der er uden anden Hjemmel end den saakaldte foreløbige Lov af 1ste April 1893, og da denne „Lov“ ikke kan være Hjemmel for Udgifters Afholdelse, indstilles: Det kan ikke passere, at der i Henhold til foreløbig Lov af 1ste April 1893 er affkrevet 35,000 Kr. som Eftergivelse af et Laan til Aktieselskabet „Kølbj Raas Havn“.

I Henhold til de Betragtninger, der i Fjor fremsattes ved Behandlingen af de da forelagte Statsregnskabsbetænkninger, kan Udvalgets Flertal ikke betragte den saakaldte foreløbige Lov af 1ste April 1893 som nogen Udgiftshjemmel og foreslaar derfor at godkende den af de Herrer Statsrevisorer Hørup og Madsen-Mygdal fremsatte Indstilling.

Statsrevisorernes Indstilling til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet for 1894—95 lyder saaledes (Betænkning S. 521):

Med nedennævnte Forbehold frasiger Rigsdagen sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1895—96:

§ 9.

Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld (Bet. S. 105).

Af Hørup og Madsen-Mygdal:

Det kan ikke passere, at der i Henhold til foreløbig Lov af 1ste April 1893 er affkrevet 35,000 Kr. som Eftergivelse af et Laan til Aktieselskabet „Kølbj Raas Havn“.

I Betænkningen over Landsvageanstaltnernes Regnskaber for 1895—96 bemærke Statsrevisorerne (i Overensstemmelse med Betænkningen for i Fjor S. 491), at Anstaltternes Hovedinteresse selvfølgelig er at fremme det dem paahvilende Formaal, saa vidt de forhaandenværende Midler tilstrække, og at det derfor maa afhænge af den hele økonomiske Tilstand, om der kan siges at være nogen Betænelighed ved, at Anstalterne ved en rimelig Rabat mildne den tit trykkende Byrde, som Udredelsen af Kostpenge for aandsvage kan være for disses Forsørgere. Til at bedømme dette Spørgsmaal savne Statsrevisorerne en Opgørelse over den Mindreindtægt, der herved er foranlediget. Men hvis denne ikke er større end den i Fjor opførte (Betænkning l. c.), vil der, saa længe Anstalterne give Overskud, næppe være Grund til at tage Forbehold paa dette Punkt. Og selv under en modsat Forudsætning vil der mulig endnu være Anledning til at rette Opmærksomheden paa Anstaltternes hele Økonomi, inden der tænkes paa Forøgelse af Statstilskuddet.